

Gospodarske stvari.

Priprava za spomlad.

Zopet se nam približuje dolgo zaželeni čas vesele spomladi. Dan vedno bolj narašča, solnce pot gre čedalje više in toplota mu je zmiraj večja. Vse to začne vzbujati naravo iz zimskega spanja, katero vse rado zapusti. Najprvo se zbudé ptice, potem kmalu, ko zgine snežna odeja, trava, cvetice, drevje, vse se oživlja, preoblači in veseli življenja. Sedaj ima tudi kmet nakrat polne roke dela. Vsaka reč zahteva njegove postrežbe v spomladi, kakor sadno drevje, njive, travniki, ograje in druge gospodarske reči. Vse treba očediti, obdelati in popraviti, da potem lepo in dobro obrodi. Toda dnevi za vse to delo odločeni so navadno kratki, ker vse se more storiti še le, kadar zgine sneg, pa prej, kakor začne vse poganjati. Treba toraj je kmetu si vse pripraviti, da mu delo gre takrat naglo in dobro izpod rok in se ničesar ne zanemari.

V čem obstoji vsa priprava? Za sadno drevje oskrbi, katero misli vsaditi ali presaditi, kolov, brez katerih je mlado drevje, kakor starček brez — palice. Če je že kópno, pripravi jame, rodovitne prsti zraven itd. da ob svojem času kmalo in dobro opravi delo. Proti koncu tega meseca in v prvi polovici sušca je čas narezati ali od drugod oskrbeti si cepičev, kajti kadar je drevje že pognalo, je za to prepozno. V omejenem času — kadar je najhujši mráz že minil, če tudi je še sneg, more se očediti in obrezati drevje — delo, katero se pri nas navadno najbolj zanemarija.

Za setev treba pripraviti seme. Ako ga imaš doma zadosti, izčisti ga, kar se najlaglje zgodi s trijerjem (čistilnico). Vsaj eno takšno čistilnico naj bi imela vsaka vas, s katero bi sedaj po zimi si vsi kmetje očistili zrnje za setev, kar je veliko vredno. Le krepko in čisto seme dobro obrodi in ima svojo vrednost, kar se o plevelnatem ne more reči. — Tudi je sedaj čas navoziti gnoja na bolj oddaljene njive, da se s tem delom ne muči živina in trati čas v spomladi.

Kaj pa s travniki? Dokler je sneg, ne moreš ondi kaj opravljati, razun če bi — posebno na ravnini — navozil gnoja na-nje in tudi pognojil. Se ve, da najboljše je to delo v jeseni storiti, da se po zimi gnoj dobro razkroji, če pa ti prej ni bilo mogoče, velja tudi sedaj pognojiti, pa v spomladi malo dalje pusti gnoj ležati, da ga deževje izpéra. V prvej spomladi pa ne zamudi izkopati in popraviti jarke in drage, posebno od studencev in potov itd. Vsaj v krajih, kjer po letu ni vode za napajanje travnikov, se to delo ne sme zamuditi takrat, ko še sneg kopni. Tudi skrbi, da se prihrani dosti pepela, s katerim obsejaj travnike vsaj ondi, kjer jim nisi gnojil ali vode napeljal. Nasejaj ga pa vselej ob deževnem vremenu, kakor tudi drob od sena, da ga dež h koreninam rastlin zanese.

Tudi za ograje in druge drobnosti ne pozabi si prej pripraviti, ker sedaj imaš čas, v spomladi pa ne boš mogel vsega preskrbeti. Zavoljo pomanjkanja časa pa marsikateri kmet v spomladi slabo opravi svoje delo, potem se mu pa ni čuditi, da so pridelki pičli in borni, kajti »kakoršno delo, takšno plačilo«. Pohorski.

Oves in spomladnja setev.

Kmalu pride vesela spomlad in vsak kmetovalec mora dobro seme pripravljeno imeti. Znano je, da tudi dobre sorte zrnje se po nekaterih letih v slabo premeni, zato je potrebno zrnje za setev večkrat z novim, boljim zamenjati, ali pa iz takih krajev semena kupiti, kjer je znano, da dobro rodi.

Da je to velikega pomena, lahko se vsak prepriča

na vsakem žitu, posebno pa na ovsu in semenu ruskega (rigajskega) lanú. Če si oskrbiš pravo seme od rigajskega lana, bode za polovico večji zrastel od našega navadnega in predivo je tudi finejše. Ako seješ pa nekaj let doma pridelano rigajsko laneno seme, ne ločiš ga več od domačega. Dandanes na trgih mnogo jako slabega ovsu najdemo, katerega vagan komaj 20—25 *ky* tehta in se le za nizko ceno proda med tem, ko oves težke, debele sorte vagan 30—34 *ky* tehta. Tudi slame se na dobrem semenu dostikrat polovico več pridelá. F. P—k.

Sejmovi. Dne 24. februarja v Arveži, v Ločah, v Laškem trgu, v Rogateci in v Slov. Bistrici. Dne 25. februarja v Slov. Gradci. Dne 27. februarja pri Sv. Trojici v Slov. goricah. Dne 1. marca v Cirkovicah, v Lučanah, Marenbergu, na Plašini in na Ptujci.

Dopisi.

Od Pesnice. (Amerika.) Pri naših ljudéh ne pomaga nobeno svarilo. Opisuj jim, kolikor moreš, živo žalostne razmere o Braziliji, vse je le bob v steno. Začarani in zatelebljeni so tako v to deželo, da so gluhi in slepi za vsako pametno besedo. Morda pa jim odpre oči nastopno pismo, katero je pisala J. svojim roditeljem iz Brazilije. List je ravno mesec dnij potoval k nam in se glasi tako-le: Ljubi stariši! S pretežkim srcem sem se pripravljala k pisanju. Ze davno bi morala to storiti; ali prosim Vas presrčno odpuščenja; nisem mogla prej pisati, ker tako dolgo nisem prišla na pravo mesto. Včeraj (15. januarja) smo prišli. Kupili so nas, kakor kupujejo in prodajajo pri Vas živino vsak prvi ponedeljek na sejmu. Prišli smo v kraj, kjer se prideluje kava. Kaj bode z nami, še ne vemo; ali velikega zaslužka gotovo ne bode v teh planinah. Zdaj Vam pišem, kako se mi je godilo po poti. Na železnici je še bilo precej veselo; videla sem mnogokaj; prestala sem dosti vročine in žeje. V Korminu (mestu ob Laški meji) nismo smeli naprej. Oh boljše bi bilo, da bi nas ne bili pustili! Ljuba mati, presrčno Vas prosim odpuščenja; kdor svojih starišev ne uboga, ga tepe nadloga. Ko bi Vas bila ubogala, bilo bi vse prav; zdaj sem pa zapuščena in si ne morem pomagati. Kolikokrat sem vzdihovala in se spominjala Vaših besed! Ali vse je prepozno; po smrti ni kesanja. Preljuba mati, ne ženite si preveč tega k srcu, ker bi utegnili oboleti, saj sem jaz sama kriva. Jednajst rodbin nas je, ali slednji se kesa, da je šel. Recite vsakemu, ki hoče v Ameriko, naj se doma pridno trudi in skrbi in godilo se mu bode bolje, kakor nam tukaj. Toliko se potepati u... rediti in vse vrste grdobje gledati... Pri Vas imajo svinje bolje, kakor tukaj ljudje. Potrošili smo ves denar, ker smo bili v Vidmu (Udine) tri dni, potem smo morali v Genovi kupiti to in drugo za potovanje čez širno morje. Na ladiji je bila hrana za k... zato smo si morali zmirom kupovati bržolico, ki je veljala 50 kr.; ena steklenica (flaša) belega vina 75 kr. (stari polič) in ena skledica čiste juhe 15 kr. Bili smo vedno bolni. Pljuvali smo tako, da bi skoro izpljuvali želodec; kakor so nam rekli g. župnik, tako je tudi bilo. Pet dnij nisem nič jedla; zmirom sem ležala. Ko so minoli sveti prazniki, bilo nam je najhujše; jokali smo se. Valovi so metali ladijo, da smo mislili, da se razbije pri tej priči. Hvala Bogu, danes smo prišli srečno na suho, čez 23 dnij in nočij; deset dnij smo potovali po suhem. V Santosu smo stopili iz ladije; tam smo spali v gledališču, potem smo se peljali po železnici v Saõ Paulo;